

AZ 1980. ÉV BEDŐ ALBERT-DÍJASAI

Dr. Madas András
erdőmérnök

Madas András 1917-ben, Újszentesen született, régi erdészcsaládból. Erdőmérnöki oklevelének 1940-ben történt megszerzése után, államerdészeti szolgálatát a volt bustyaházi erdőgazgatóság műszaki osztályán kezdte meg vasúttervezőként és -építőként. Később a felsőszinevéri erdőhivatal vezetője. Itt érte a második világháború, hadifogságba került. A hadifogságból történt hazatérése után a zalaegerszegi erdőgazgatóság műszaki osztályának élére került.

A szolgálat érdeke azonban nemsokára Budapestre vezényelte, és az 1948-ban megalakult MALLERD műszaki főosztályának vezetőjeként dolgozott. Mint kiváló szakembert, 1950-ben az Országos Tervhivatal átkérte, ahol a mezőgazdasági és élelmiszeripari főosztály osztályvezetője, majd főosztályvezető-helyettese és végül főosztályvezetője, 1972-ig. Az ott eltöltött 22 év alatt a népgazdasági tervezés összefüggéseinek hatalmas ismeretére tett szert, miközben meghatározta a magyar fagazdaság közép- és hosszútávú fejlesztésének főbb irányvonalát is.

1972-ben mezőgazdasági és élelmezés-

ügyi miniszterhelyettesé nevezték ki. Ebben a beosztásban is jövőbe tekintően munkálkodott a fagazdaság fejlesztése érdekében, nyugdíjaztatásáig. Számos magas kormánykitüntetés tulajdonosa.

Annak érdekében, hogy a tervehivatali szolgálatát még nagyobb hozzáértéssel láthassa el, az Agrártudományi Egyetemen mezőgazdasági mérnöki oklevelet szerzett. A Magyar Tudományos Akadémián megszerezte a mezőgazdasági tudományok (erdészet) doktora tudományos fokozatot, a soproni Erdészeti és Faipari Egyetem meghívására az erdészeti politika tárgykörében rendszeres előadásokat tartott és oktatói munkája alapján, címzetes egyetemi tanárrá nevezték ki.

E nagy ívű életpálya során hazai és nemzetközi vonatkozásban egyaránt nagy szaktekintéllyé vált. Az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának fabizottságában több mint két évtizeden át dolgozott, egy választási ciklusban elnöke is volt a bizottságnak. Ugyancsak tevékenyen részt vett a KGST erdészeti állandó bizottságának munkájában, de más bizottságokéban is. Határainkon túl is elismert erdészeti politikus. Az 1972-ben, Buenos Airesben megtartott, VII. erdészeti világkongresszuson javaslatára fogalmazták meg az erdők hármas funkcióját, amit a világkongresszus deklarált. Az Akadémiai Kiadó gondozásában 1978-ban megjelent Erdészeti politika c. műve nemzetközi visszhangra talált.

Társadalmi munkásként jelenleg az MTESZ végrehajtó bizottságának tagja, az MTESZ környezetvédelmi bizottságának elnöke, egyesületünk elnökségi tagja. 23 évig volt egyesületünk elnöke. Az 1979. évi vezetőségválasztó küldöttközgyűlés nyílt levélben méltatta munkásságát és egyesületünk felvirágoztatása terén szerzett elévülhetetlen érdemeiért őszinte elismerését és meleg köszönetét fejezte ki. Többször kinyilvánított azon kívánságát, hogy elnöki működése alatt egyesületi elismerésben nem kíván részesülni, az elnökség tiszteletben tartotta. Most már azonban nincs akadálya annak, hogy az elnökség az egyesületben végzett, kimagasló társadalmi munkájáért és a magyar erdészet fejlesztésében elért eredményeiért BEDŐ-díjjal tüntesse ki.

Simon Károly
erdész

Simon Károly 1917-ben, Szilvásváradon született. 1939-ben, az esztergomi Alerdész Szakiskola elvégzése után, Szilvásváradon előbb a helyi uradalomban az erdei vasútüzem és faraktár kezelője, majd a Szilvásvárad Erdőgazdálkodási Üzemi segéd tisztje, később irodavezető erdésze. 1951-től 1957-ig az Erdei Termék Vállalat körzeti szakelőadója a szilvásvárad, arlói, ózdi és bélapátfalvi erdészterületén. Működése során sikeresen bonyolította le a több kőbányából való mész kő, 40 kemencében égetett mész és az erdei melléktermékek egész sorának begyűjtését és értékesítését.

1957-ben átvette a Szalajka-völgy természetvédelmi terület, valamint a pisztrángtelep kezelését. Ebben a munkában alkotótevékenysége és ötletgazdag egyénisége teljesen kibontakozott. Kezdetől fogva azon fáradozott, hogy a rendelkezésre álló vízmennyiséget hogyan lehetne hasznosítani, milyen eszközökkel és módszerekkel lehet a pisztrángtenyésztést növelni és egyúttal olcsóbbá tenni. Sorozatosan elkészültek azok a létesítmények, amelyek egyre biztonságosabbá és gazdaságosabbá tették a szalajkai pisztrángtenyésztést. Ez a szorgalmas, lelkiismeretes munka a szilvásváradai pisztrángtelepet országosan az első helyre hozta, már az 1960-as évek közepén. Amikor pedig a Balatoni Halgazdaság pisztrángtelepet kívánt létesíteni, tőle kértek tanácsot és nála szerzett tapasztalatot az 1975-ben épült, nagy teljesítményű zalalahálp—ódörögdpusztai pisztrángtelep vezetője és halászmestere is. Két évtized alatt Simon Károly hazánk

legnevesebb gyakorlati pisztrángnevelő szakembere lett.

A természetvédelemben szintén kimagasló eredményeket ért el. A szalajkavölgyi természetvédelmi terület fejlesztésében, a térség rendjének, biztonságának megteremtésében, a szükséges munkák szervezésében és irányításában kiemelkedően eredményes, lelkes, önzetlen munkát végzett. Ő övta meg a szalajkai Fátyol-vízesést, ő építette ki a Szalajkapaták fenékgátjait. Kiképezte a tórendszeren kívüli szabad tavakat, elkészítette az általa létrehozott barkácsműhelyben a terület szépségét fokozó, tájba illő, turizmust szolgáló jóléti berendezéseket. Tevékenyen részt vett a bükk-i vadállomány bemutatását szolgáló vadaskertek kialakításában.

A természeti értékeket nemcsak megőrizte, de művészi képességének kibontakoztatásával, azokat gazdagította is. Több ízben kapta meg a „népművészet mestere” címet és ezek mellett az újtási, illetőleg erdőgazdasági munkássága elismeréseként miniszteri kitüntetések. Több évtizedes munkássága során népgazdasági és társadalmi vonatkozásban egyaránt maradandót alkotott.

Égyesületünknek 1958 óta tagja, aktív részese a helyi csoport egyesületi-társadalmi feladatainak megvalósításában.

+

Zádor Oszkár
erdőmérnök

Zádor Oszkár 1935-ben született Szilvásváradon, erdészcsaládból. Erdőmérnöki oklevelének megszerzése után, 1958-tól 1963-ig, a Mátrai, majd 1966-ig a Zemplénhegységi Állami Erdőgazdaság-

nál erdőművelési műszaki vezető munkakörben dolgozott. Ezt követően a háromhuzai erdészet vezetője, 1969 óta a Budavidéki Állami Erdő- és Vadgazdaság bajnai erdészetének vezetőjeként dolgozik.

Alapos felkészültséggel, szakmai elhivatottsággal, kiváló vezetőkészséggel rendelkező szakember. Munkáját nagyfokú kötelességtudás, szorgalom és öntevékeny kezdeményezés jellemzi. Korábban szolgálati állomáshelyén bevezette a komplex fakitermelési rendszert, tevékenyen működött közre a szolgálati lakások, fafeldolgozó üzemi épületek, valamint az erdőgazdasági feltáróutak létesítésében. Az 1969-ben még eléggé rendezetlen bajnai erdészetet 1975–76-ra már „Elerdésztetté” fejlesztette, amit jó munkaszervezéssel, viszonylag alacsony létszámmal, szocialista brigádok alakításával, jó szakembergárda nevelésével ért el. Nagy súlyt helyezett a gazdaságosságra és a pénzügyi fegyelem szigorú megtartására.

Erdészetének területén alapvető feladatnak tekintette az erdőgazdálkodás és a vadgazdálkodás összhangjának kialakítását. Ennek érdekében szorgalmazta és eredményesen bevezette az erdők természetes felújítását, szép természetes újulatokat hozott létre és nevelt fel a

kiemelt vadtartási feladatok mellett is.

Nagy gondot fordít a dolgozók munka- és életkörülményeinek javítására, a munkásszállítás megszervezésére, szociális létesítmények építésére, az üzemi étkeztetés kiszélesítésére. Ugyancsak nagy gondot fordít beosztottjainak szakmai és politikai továbbképzésére, a fiatalok nevelésére. Jó kapcsolatot épített ki a közvélemény tanácsokkal és a társadalmi szervezetekkel a kölcsönös segítés terén. Egész eddigi munkássága során töretlenül szolgált a magyar erdőgazdálkodás érdekében, amit ötszörös vállalati és miniszteri „Kiváló dolgozó” kitüntetés is fémjel.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1957 óta tagja. Mindig szívesen és aktívan vesz részt az egyesületi munkában. 1972 óta az erdőhasználati szakosztály tagjaként tevékenykedik. A helyi csoporton belül is mindig biztosan lehet számítani közreműködésére a rendezvények megszervezésében. A bajnai erdészetnél példamutató erdészkollektívát alakított ki, melynek nagy szerepe van az erdész hagyományok őrzésében.

Példás, embery magatartása, kiváló elméleti és gyakorlati szaktudása alapján, a Budavidéki Erdő- és Vadgazdaság a legjobb erdészvezetőjeként tartja számon.

CAROLUS CLUSIUS-EMLEKÉREM

Dr. Urai Pál, ny. vezető jogtanácsosnak az egyesületben végzett, kimagasló társadalmi munkájáért és a magyar mikológia fejlesztésében elért eredményeiért, az elnökség

CAROLUS CLUSIUS-emlékérmeket adományozott.

Dr. Urai Pál az Országos Erdészeti Egyesület Mikológiai és Faanyagvédelmi Társaságának egyik alapítója. A társaság-

nak több mint egy évtizede vezetőségi tagja, titkára. Hosszú évek óta tevékenyen részt vesz a gombaszakoktatási bizottság munkájában. Így többek között közreműködött a gombaszakoktatási bizottság ügyrendjének, a tanfolyamok szabályzatának szerkesztésében, a gombavizsgálatot végző felügyelők továbbképzésében. Kiküldött oktatója az ország különböző helységeiben indult gombaismerő tanfolyamoknak. Tudományos és szakirodalmi működésének keretében foglalkozott a gombák élő gombákkal, a gombahatározás új módszerével, a gombák és az állatvilág kapcsolatával, az *Agaricus*-fajok határozójával, a gombatermőtestek vízfelvételeivel és más tudományos mikológiai témákkal. Az általa kidolgozott lyukkártyarendszerű gombahatározót a Budapesten, 1978-ban tartott VII. európai mikológiai kongresszus nagy érdeklődéssel és tetszéssel fogadta.

Egyesületi munkáját mindig lelkesen és kiemelkedő eredménnyel végzi. Tudományos munkássága során nemcsak tanfolyamszervezőként és előadóként működik, hanem a hazai nagygombakutatásban is jelentős eredményekkel munkálkodik.